

VESTITORUL

Editată de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, Oradea

Oradea, 27 martie

Seria I, Anul XXXII, Nr. 9 (378), 2025

ANUL „CARDINAL IULIU HOSU”

Foto: <https://romaniatv.net>

Din sumar:

Alocuțiunea Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus* - pag. 3; Mesajul Papei Francisc pentru Postul Mare: *Să mergem împreună în speranță* - pag. 4-5; Îndemnurile Preasfințitului Virgil la Începutul Postului Mare - pag. 5; 100 de ani de la fondarea revistei eparhiale „Vestitorul”: Jurnalisti, naratori ai speranței” - pag. 11; Influența rețelelor sociale asupra identității personale. Cum ne schimbă social media percepția despre noi și despre lume - pag. 15.

12 ani de pontificat a Papei Francisc

A douăsprezecea aniversare a pontificatului său cade în acest an într-un moment special pentru papa Francisc, care trăiește de aproape o lună, în camera sa de spital, aflată la etajul zece, al Spitalului Gemelli. Veștile care sosesc din ultimele buletine medicale sunt încurajatoare, prognosticul nu mai este rezervat, speranța este că se va putea întoarce în curând la Vatican, dar, fără îndoială, ceea ce papa trăiește în aceste zile este o aniversare a pontificatului mai neobișnuită. Un an marcat de cea mai lungă călătorie intercontinentală (Indonezia, Papua Noua Guinee, Timorul de Est și

Singapore), de încheierea Sinodului despre sinodalitate și de deschiderea Porții Sfinte, prin care s-a inițiat Jubileul, înregistrează acum acest pasaj delicat. Succesorul Sfântului Petru, bolnav între bolnavi, suferă și se roagă pentru pace, însoțit de rugăciunea corală a atâtor oameni din întreaga lume. El, care în acești doisprezece ani nu a încheiat niciodată o întâlnire, o cateheză sau o rugăciune Angelus fără cuvintele „Și, vă rog, să nu uitați să vă rugați pentru mine”, trăiește astăzi îmbrățișarea atâtor credincioși și necredincioși care îl iubesc.

Este un timp care dezvăluie inimile. Este un timp în care nu este inutil să întrebăm despre natura Bisericii și misiunea episcopului Romei, atât de diferită de cea a unui director general al unei multinaționale. În urmă cu 12 ani, cardinalul Bergoglio de atunci, se adresa congregațiilor generale citând ceea ce Henri De Lubac considera „cel mai mare rău” pe care Biserica îl poate suferi, „mondenitatea spirituală”. Riscul unei Biserici care „crede că are propria lumină”, bazându-se pe propriile forțe, propriile strategii, propria eficiență, încetând astfel să mai fie „mysterium lunae”, adică să reflecte lumina Altuia, să trăiască și să lucreze susținută și purtată doar de harul Celui care a spus: „Fără mine nu puteți face nimic”.

Amintindu-ne încă o dată de aceste cuvinte, astăzi privim cu afecțiune și speranță la ferestrele de la etajul zece ale Spitalului Gemelli. Îi mulțumim papei Francisc pentru acest magisteriu al fragilității, pentru acea voce încă slabă a sa, care s-a alăturat Rozariului din piața Sfântul Petru, zilele trecute. O voce fragilă care continuă să implore pace și nu război, dialog și nu opresiune, compasiune și nu indiferență. Aniversare fericită, avem atât de multă nevoie să vă auzim vocea.

[www: vaticannews.v](http://www.vaticannews.v)

VESTITORUL

P.S.S. Virgil Bercea: Președinte

Redacția și administrația:

Pr. Olimpiu Todorean: redactor coordonator

Ioan F. Pop: secretar de redacție

Colaboratori:

Mihaela Caba-Madarasi, Cristian Ciulea, Ioan Dărbăneanu, Alin Crețu, Maria-Mirela Filimon, Eugen Ivuț, Silvia Pantiș.

Adresa:

410210 - Oradea, str. Ep. Mihai Pavel, 4;

E-mail: olimpiu35@yahoo.it;

Tel: 0722.450.013

Abonamente și difuzare: Claudiu Boda

Magazin „Sfânta Tereza”

Str. Ep. Mihai Pavel nr. 4

410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

I.S.S.N. 1454 - 8526

Alocuțiunea Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus*

Voluntariatul, profeție și semn de speranță
9.03.2025

Iubiți frați și surori,

Miercurea aceasta, cu ritul impunerii cenușii, am început Postul Mare, itinerarul penitențial de patruzeci de zile care ne cheamă la convertirea inimii și ne conduce la bucuria Paștelui. Să ne angajăm ca să fie un timp de purificare și de reînnoire spirituală, un drum de creștere în credință, în speranță și în caritate.

În această dimineață, în Piața San Pietro, a fost celebrată Sfânta Liturghie pentru lumea voluntariatului, care trăiește propriul Jubileu. În societățile noastre prea aservite logicilor pieței, unde totul riscă să fie supus criteriului interesului și căutării profitului, voluntariatul este profeție și semn de speranță, pentru că mărturisește primatul gratuității, al solidarității și al slujirii aduse celor mai nevoiași. Celor care se angajează în acest domeniu exprim recunoștința mea: mulțumesc pentru oferta timpului vostru și a capacităților voastre; mulțumesc pentru apropierea și duioșia cu care vă îngrijiți de ceilalți, trezind în ei speranță!

Fraților și surorilor, în internarea mea prelungită aici în spital, și eu experimentez atenția slujirii și duioșia îngrijirii, îndeosebi din partea medicilor și a lucrătorilor sanitari, cărora le mulțumesc din inimă. Și în timp ce sunt aici, mă gândesc la atâtea persoane care în diferite moduri sunt aproape de bolnavi și sunt pentru ei un semn al prezenței Domnului. Avem nevoie de asta, de „miracolul duioșiei”, care îl însoțește pe cel care este în încercare ducând un pic de lumină în noaptea durerii. Aș vrea să le mulțumesc tuturor celor care îmi arată apropierea lor în rugăciune: mulțumesc din inimă tuturor! Mă rog și eu pentru voi. Și mă unesc spiritual cu acei care în zilele următoare vor participa la exercițiile spirituale ale Curiei Romane.

Împreună să continuăm să invocăm darul păcii, îndeosebi în martirizata Ucraina, în Palestina, în Israel, în Liban și în Myanmar, în Sudan și în Republica Democrată Congo. Îndeosebi, am aflat cu preocupare despre reluarea violențelor în unele zone din Siria: doresc să înceteze definitiv, respectând pe deplin toate componentele etnice și religioase ale societății, în special civilii. Vă încredințez pe toți mijlocirii materne a Fecioarei Maria. Duminică frumoasă și la revedere!

Să fim unul pentru altul semne luminoase de speranță
16.03.2025

Iubiți frați și surori, duminică frumoasă!

Astăzi, duminica a doua din Postul Mare, Evanghelia ne vorbește despre schimbarea la față a lui Isus (Lc 9,28-36). Urcând pe vârful unui munte cu Petru, Iacob și Ioan, Isus se cufundă în rugăciune și devine strălucitor de lumină. Astfel le arată discipolilor ce anume se ascunde în spatele gesturilor pe care El le face în mijlocul lor: lumina iubirii Sale infinite.

Împărtășesc cu voi aceste gânduri în timp ce înfrunt o perioadă de încercare și mă unesc cu atâția frați și surori bolnavi: fragili, în acest moment, ca și mine. Fizicul nostru este slab, dar, chiar și așa, nimic nu ne poate împiedica să iubim, să ne rugăm, să ne dăruim pe noi înșine, să fim unul pentru altul, în credință, semne luminoase de speranță. Câtă lumină strălucește, în acest sens, în spitale și în locurile de îngrijire! Câtă atenție iubitoare luminează camerele, coridoarele, ambulatoriile, locurile unde se desfășoară serviciile cele mai umile! De aceea aș vrea să vă invit, astăzi, să vă alăturați mie în a-l lăuda pe Domnul, care nu ne abandonează niciodată și care în momentele de durere ne pune alături persoane care reflectă o rază a iubirii Sale.

Vă mulțumesc tuturor pentru rugăciunile voastre și mulțumesc celor care mă asistă cu atâta dedicare. Știu că se roagă pentru mine atâția copii; unii dintre ei astăzi au venit aici la „Gemelli” în semn de apropiere. Mulțumesc, copii preaiubiți! Papa vă iubește și așteaptă mereu să vă întâlnească. Să continuăm să ne rugăm pentru pace, în special în țările rănite de război: în martirizata Ucraina, în Palestina, Israel, Liban, Myanmar, Sudan, Republica Democrată Congo. Și să ne rugăm pentru Biserică, chemată să traducă în semne concrete discernământul făcut în recenta Adunare sinodală. Mulțumesc secretariatului general al Sinodului, care în următorii trei ani va însoți Bisericile locale în această angajare.

Fecioara Maria să ne păzească și să ne ajute să fim, ca și ea, purtători ai luminii și ai păcii lui Cristos.

Mesajul Sfântului Părinte Papa Francisc pentru Postul Mare

Să mergem împreună în speranță

Iubiți frați și surori,

Cu semnul penitențial al cenușii pe cap începem pelerinajul anual al sfântului Post Mare, în credință și în speranță. Biserica, mamă și învățătoare, ne invită să ne pregătim inimile și să ne deschidem la harul lui Dumnezeu pentru a putea celebra cu mare bucurie triumful pascal al lui Cristos, Domnul, asupra păcatului și asupra morții, după cum exclama Sfântul Paul: „Moartea a fost înghițită de victorie. Unde este, moarte, victoria ta? Unde este, moarte, ghimpele tău?” (1Cor 15,54-55). De fapt, Isus Cristos, mort și înviat, este centrul credinței noastre și este garantul speranței noastre în marea promisiune a Tatălui, realizată deja în el, Fiul său iubit: viața veșnică (cf. In 10,28; 17,3) [1].

În acest Post Mare, îmbogățit de harul Anului Jubiliar, doresc să vă ofer câteva reflecții asupra a ce înseamnă *a merge împreună în speranță* și să descoperim apelurile la convertire pe care milostivirea lui Dumnezeu ni le adresează tuturor, ca persoane și comunități.

Înainte de toate, a merge. Motoul Jubileului „Pelerini ai speranței” ne face să ne gândim la călătoria lungă a poporului lui Israel spre țara promisă, relatată în cartea Exodului: drumul dificil de la sclavie la libertate, voit și condus de Domnul, care iubește pe poporul său și îi este fidel mereu. Și nu putem să amintim exodul biblic fără a ne gândi la atâția frați și surori care astăzi fug de situații de mizerie și de violență și merg în căutarea unei vieți mai bune pentru ei și pentru cei dragi ai lor. Aici apare o primă chemare la convertire, pentru că toți suntem pelerini în viață, dar fiecare se poate întreba: Cum mă las interelat de această condiție? Sunt cu adevărat pe cale sau mai degrabă paralizat, static, cu frica și lipsa de speranță, sau acuiat în zona mea de comoditate? Caut parcursuri de eliberare de situațiile de păcat și de lipsă de demnitate? Ar fi un exercițiu bun de Postul Mare să ne confruntăm cu realitatea concretă a vreunui migrant sau pelerin și să lăsăm ca să ne implice, în așa fel încât să descoperim ce anume ne cere Dumnezeu pentru a fi călători mai buni spre casa Tatălui. Aceasta este o bună „examinare” pentru călător.

În al doilea rând, să facem această călătorie *împreună*. A merge împreună, a fi sinodali, aceasta este vocația Bisericii [2]. Creștinii sunt chemați să parcurgă drumul împreună, niciodată ca niște călători solitari. Duhul Sfânt ne determină să ieșim din noi înșine pentru a merge spre Dumnezeu și spre frați, și să nu ne închidem niciodată în noi înșine [3]. A merge împreună înseamnă a fi țesători de unitate, începând de la demnitatea comună de fii ai lui Dumnezeu (cf. Gal 3,26-28); înseamnă a înainta umăr la umăr, fără a călca în picioare sau a asupri pe celălalt, fără a păstra invidie sau ipocrizie, fără a lăsa ca vreun să rămână în urmă

sau să se simtă exclus. Să mergem în aceeași direcție, spre aceeași destinație, ascultându-ne unii pe alții cu iubire și răbdare.

În acest Post Mare, Dumnezeu ne cere să verificăm dacă în viața noastră, în familiile noastre, în locurile în care lucrăm, în comunitățile parohiale sau călugărești, suntem capabili să mergem cu ceilalți, să ascultăm, să învingem ispita de a ne baricada în autoreferențialitatea noastră și de a ne îngriji numai de nevoile noastre. Să ne întrebăm în fața Domnului dacă suntem în măsură să lucrăm împreună ca episcopi, preoți, consacrați și laici, în slujba Împărăției lui Dumnezeu; dacă avem o atitudine de primire, cu gesturi concrete, față de cei care se apropie de noi și de cei care sunt departe; dacă facem ca persoanele să se simtă parte a comunității sau dacă le ținem la margini [4]. Acesta este un al doilea apel: convertirea la sinodalitate.

În al treilea rând, să parcurgem acest drum împreună în *speranța* unei promisiuni. *Speranța care nu înșală* (cf. Rom 5,5), mesaj central al Jubileului [5], să fie pentru noi orizontul drumului din Postul Mare spre victoria pascală. Așa cum ne-a învățat Papa Benedict al XVI-lea în enciclica *Spe salvi*, „ființa umană are nevoie de iubirea necondiționată. Are nevoie de acea certitudine care îl face să spună: «Nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici cele prezente, nici cele viitoare, nici puterile, nici înălțimile, nici adâncurile și nici vreo altă creatură nu va putea să ne despartă de iubirea lui Dumnezeu care este în Cristos Isus, Domnul nostru» (Rom 8,38-39)” [6]. Isus, iubirea noastră și speranța noastră, a înviat [7] și trăiește și domnește glorios. Moartea a fost transformată în victorie și aici se află credința și marea speranță a creștinilor: în învierea lui Cristos!

Iată a treia chemare la convertire: cea a speranței, a încrederii în Dumnezeu și în marea sa promisiune, viața veșnică. Trebuie să ne întrebăm: Am în mine convingerea că Dumnezeu iartă păcatele mele? Sau mă comport ca și cum aș putea să mă mântuiesc de unul singur? Aspir la mântuire și invoc ajutorul lui Dumnezeu pentru a o primi? Trăiesc concret speranța care mă ajută să citesc evenimentele istoriei și mă determină la angajare pentru dreptate, la fraternitate, la îngrijirea casei comune, făcând în așa fel încât nimeni să nu fie lăsat în urmă?

Surorilor și fraților, grație iubirii lui Dumnezeu în Isus Cristos, suntem păziți în speranța care nu înșală (cf. Rom 5,5). Speranța este „ancora sufletului”, sigură și trainică [8]. În ea Biserica se roagă pentru ca „toți oamenii să fie mântuiți” (1Tim 2,4) și așteaptă să fie în gloria cerului unită cu Cristos, mirele său. Așa se exprima Sfânta Tereza a lui Isus: „Speră, suflete al meu, speră. Tu nu cunoști ziua și nici ora. Veghează cu grijă,

(continuare în pag. 5)

Îndemnul Preasfințitului Virgil Bercea la începutul Postului Mare

Pornind de la Evanghelia ultimei duminici din perioada Triodului (Mt 6,14-21) – Izgonirea lui Adam din rai – episcopul a evidențiat importanța Postului trăit ca o rugăciune continuă și ca pe un mijloc de apropiere de Dumnezeu. Redăm câteva idei din cuvântul de învățătură al Preasfințitului Virgil Bercea la începutul Postului Mare 2025:

Postul – un act de umilință, pocăință și eliberare

„Postul are o valoare deosebită încă din Vechiul Testament, fiind considerat un act de smerenie, pocăință și eliberare. Astăzi, în zilele noastre, își păstrează aceeași semnificație. Să practicăm umilința, amintindu-ne de păcatele noastre și eliberându-ne prin spovadă, pentru a rămâne buni și drepți înaintea Domnului”, a început ierarhul predica, amintindu-i din Vechiul și Noul Testament pe:

Ezra, care a postit o zi pentru ca Bunul Dumnezeu să ajute Poporul ales să iasă din robia babiloniană – un act de smerenie și credință;

Estera a cerut ajutor divin și a postit trei zile pentru a salva Poporul ales, dând dovadă de credință și curaj;

David a postit șapte zile, cerând mila lui Dumnezeu pentru copilul său bolnav. Deși copilul nu s-a însănătoșit, David nu și-a pierdut speranța și a acceptat voia Domnului;

Daniel a postit 21 de zile, cerând de la Dumnezeu înțelepciune și claritate pentru a ghida Poporul aflat sub ocupație persană.

Moise a postit 40 de zile și 40 de nopți înainte de a primi Tablele Legii;

Ioan Botezătorul a postit în pustiu, hrănindu-se cu lăcuste și miere.

În contrast, cu fariseii care posteau și își puneau cenușă pe cap ca să fie văzuți de oameni, Isus a postit patruzeci de zile departe de ochii lumii. El s-a retras în pustie, fiind văzut doar de Tatăl Ceresc. După această perioadă, diavolul l-a ispitit, promițându-i totul, dar El a răspuns: „Înapoia Mea, Satano, tu ești o piatră de poticnire pentru Mine! Căci gândurile tale nu sunt gândurile lui Dumnezeu.” Odată cu venirea Sa, Mântuitorul schimbă paradigma.

(urmare din pag. 4)

totul trece într-o suflare, deși nerăbdarea ta poate face nesigur ceea ce este sigur, și lung un timp foarte scurt” (*Exclamații ale sufletului către Dumnezeu*, 15, 3)[9].

Fecioara Maria, Mama Speranței, să mijlocească pentru noi și să ne însoțească pe drumul Postului Mare.

Papa Francisc

Note: [1] Cf. *Scrisoarea enciclică Dilexit nos* (24 oc-

Postul trăit în „pustiul din oraș”...

„În zilele noastre noi suntem înconjurați zilnic de o mulțime de oameni. Vrem să ne vadă lumea că postim? O facem pentru sănătate, pentru imagine, sau pentru Dumnezeu?” – a invitat la reflecție episcopul. În lumea de astăzi, în care mass-media, îndeosebi telefoanele, generează multă anxietate și depresie, suntem invitați să trăim Postul în „pustiul din oraș”, să rupem lanțurile răului și ale viciilor, să ne eliberăm de dependențe și să reconstruim comunicarea adevărată cu cei din jur.

Postul – o purificare interioară

„Postul trebuie să fie pentru fiecare dintre noi un impuls de dăruire a sufletului, o dorință de a rupe cu trecutul și de a intra într-o comuniune profundă cu Domnul”, a mai spus PS Virgil. Ținând cont de recomandările Bisericii cu privire la abținerea de la anumite alimente, să nu uităm că este și mai important să renunțăm la gânduri și atitudini negative, la orgoliu, enervare, egoism, gelozie, critică, bărfă.

„Mântuitorul ne spune: «Nu ceea ce intră în gură spurcă pe om, ci ceea ce iese din ea». Astfel, în această perioadă putem renunța și la dependențe: la utilizarea excesivă a telefonului, a televizorului sau jocurilor, la indiferența și superficialitatea față de cei din jur”. De asemenea, putem să renunțăm la indiferență și comoditate, alegând rugăciunea și participarea la devoțiuni specifice precum Calea Sfintei Cruci.

„Este foarte important să ne deschidem fereastra ochilor și a sufletului, ca să vedem soarele, să nu mai fim pesimiști.”

„Fiind în Anul Speranței, Isus bate la poarta sufletului nostru”, a mai spus PS Virgil Bercea: „Îi deschidem această poartă? Lăsăm lumina Lui să intre în viața noastră? În această perioadă să ne întrebăm fiecare «La ce renunțăm?». Dacă, după o zi, șapte sau patruzeci de zile – fiecare cât poate – ochii inimii se deschid, atunci am postit cu adevărat. Am știut la ce să renunțăm și am făcut-o cu bucurie. Nu fiți triști când postiți!”

Biroul de Presă EGCO
Mihaela Caba-MADARASI

tombrie 2024), 220; [2] Cf. *Omilia la Liturgia pentru canonizarea fericiților Giovanni Battista Scalabrini și Artemide Zatti*, 9 octombrie 2022; [3] Cf. *ibid.*; [4] Cf. *ibid.*; [5] Cf. *Bula Spes non confundit*, 1; [6] Scrisoarea enciclică *Spe salvi* (30 noiembrie 2007), 26; [7] Cf. Secvența din Duminica Paștelui; [8] Cf. *Catehismul Bisericii Catolice*, 1820; [9] Ivi, 1821.

Traducător: pr. Mihai Pătrașcu

Patima Mântuitorului, văzută de un medic

Cartea „Patima Mântuitorului, văzută de un medic” a fost scrisă de doctor Pierre Barbet, chirurg la Spitalul „Sfântul Iosif” din Paris, tradusă în română de doctorul N. Popa și publicată în anul 1943, cu aprobarea preotului Anton Durcovici, acum declarat Fericit. Autorul spune că i s-a cerut să scrie despre Calea Crucii și a acceptat, dar a apelat la Cel care a parcurs-o pentru noi și l-a rugat: „O bune și dulce Isuse, vino-mi în ajutor. Tu care le-ai îndurat, fă să pot arata bine suferințele Tale.” A avut ca îndreptar cărțile Sfinte și Sfântul giulgiu, a cărui autenticitate s-a dovedit științific.

Așa după cum au scris și alți evlavioși autori, și medicul Barbet este de părere că Patima a perceput-o Domnul, de fapt, de la naștere, fiindcă a avut mereu în fața ochilor martiriul Său. „Totuși jertfa, va începe în Grădina Ghetsimani. Isus, după ce a

dat alor Săi să mănânce trupul și să bea sângele Său, îi duce noaptea pe Muntele Măslinilor unde se duceau de obicei. Îi lasă să șadă la intrare, ia cu El puțin mai departe pe cei trei intimi și se depărtează ca la o aruncătură de piatră pentru ca să se pregătească prin rugăciune. Știe că i-a sosit ceasul”. El dorește, cât mai curând să ispășească, spunând lui Iuda: „Ce faci, fă mai repede”, dar „cupa pe care va trebui să o bea conține două amărăciuni : mai întâi păcatele oamenilor pe care trebuie să le ia asupra Sa și gustarea anticipată a torturilor fizice pe care El le suferă de pe acum în gând”. Se produce o „luptă îngrozitoare” între voința dumnezeiască și natura umană. „A început a se teme și a se mâhni”. Îl roagă pe Tatăl: „Părinte, de vrei, să treacă paharul acesta de la mine, însă nu voia Mea, ci a Ta să fie.” „Un înger vine să-l întărească și în același timp, pare-se să-i primească acceptarea” „Fiind în luptă, mai cu dinadinsul se ruga și sudoarea Lui s-a făcut ca picăturile de sânge care pică pe pământ”. Singurul evanghelist care relatează acest fapt este Sfântul Luca

„și el tot medic”. „Hemathidrosa”, ne explică autorul, este „un fenomen rar care se produce ca urmare a unei zguduiri morale, cu frica și groaza la cote maxime. Are loc o dilatație intensă a capilarelor de sub piele, care se rup la locul de contact cu glandele care produc sudoarea și atunci se amestecă sângele cu sudoarea, iese din piele și curge din tot corpul, astfel toată pielea este rănită și plină de dureri”.

Iată că vine Iuda trădătorul, dar nu singur, ci însoțit de servitori ai templului, care au asupra lor săbii și felinare. Isus îi întâmpină și „cu un cuvânt îi trănțește cu fața la pământ și face o ultimă minune de a lipi urechea slugii arhierelui”, pe care i-a tăiat-o Petru. Ceata

sosită „și-a revenit”, îl leagă pe Isus și-l duc în fața lui Caiafa. Palma pe care o primește de la sluga arhierelui, e doar începutul agresiunilor fizice și a batjocurilor care i se aplică, o noapte întreagă. Cei care-l au în pază pe Isus, îi acoperă fața și îl lovesc cu palmele și pumnii fiecare, cerându-i să profețească cine l-a lovit. „Tot corpul îi este îndurerat, capul îi răsună ca un clopot, îi apucă amețelile...și El tace.” Dimineața vin martori mincinoși care-l învinuie, fără să aducă dovezi. „Va trebui să se condamne singur, afirmând filiațiunea Sa divină”. „Mort de oboseală și zdrobit de bătaie, este târât în celălalt capăt al Ierusalimului”, la dregătorul roman Pilat, pentru a-i obține verdictul de condamnare la moarte. Aflând că e galileean, acesta îl trimite la Irod unde este luat în răs, dar căruia Isus nu-i răspunde deloc la întrebări și astfel ajunge înapoi. Ponțiu Pilat nu a aflat nici o vină la El și voia să-l elibereze, după ce va fi biciuit. „Soldații de gardă îl duc în tinda pretoriului și cheamă toată cohorta. Îl dezbracă, îi ridică brațele

(continuare în pag. 7)

(urmare din pag. 6)

în sus și la încheietura mâinilor îl leagă de un stâlp”. Flagelarea s-a făcut cu „biciul ce avea mai multe curele, care se terminau cu câte două bile de plumb. Aceasta se vede pe Sfântul Giulgiu. Călăii nu vor respecta legea ebraică, care fixa 39 de lovituri”. Sunt doi, spune autorul, câte unul de o parte și de alta și lovesc pe rând până la „limitele sincopei” Celui torturat. La fiecare lovitură „corpul tresare într-un reflex dureros.” Pe tot corpul „bicele lasă lungi vânătăi sub piele”. Continuând loviturile..., spatele nu este altceva, decât o suprafață roșie”, apoi se formează „răni mari profunde, datorate plumburilor”. „Sângele se scurge de la umeri până jos. Lespezile mari ale caldarâmului sunt acoperite de el”. Puterile îl părăsesc și „o sudoare rece îi apare pe frunte, capul e cuprins de amețeli, fiori îi trec prin spate, picioarele i se înmoaie.”

Ostașii îi pun Lui Isus “o hlamidă pe umerii goi, care-i servește de purpură regală și îl așează pe un fundament de columnă”, cu o trestie în mână și o coroană împletită din spini pe cap. „Spinii pătrund în pielea capului și acesta sângerează” Călăii îl batjocoresc. „A început comedia închinării. Fiecare, pe rând, vine să plece genunchiul în fața Lui, cu grimase înspăimântătoare, urmate de palme zdravene: Salut Rege al Iudeilor!”

Se întoarce Pilat. Ca un laș, cedează strigătelor mulțimii pline de ură: „Dacă-l eliberezi, nu ești prieten cu cezarul. Răstignește-l! Răstignește-l!” Atunci el îl dă la răstignire și se spală pe mâini.

Soldații „îi zmulg hlamida care i s-a lipit de răni. Sângele începe să curgă. Îl scutură frigurile. Îl îmbracă din nou cu hainele Sale care se pătează de sânge. Crucea e gata și i-o pun pe umeri. De fapt El nu trebuie să ducă întreaga cruce până la Golgota, ci numai brațul gros orizontal (patibulum), dar și acesta cântărește vreo 50 kg. Stâlpul vertical (stipes) este așezat de pe acum pe Calvar. Marșul începe, cu picioarele goale pe străzile cu solul colțuros, presărat cu pietre”. Călăii îl trag de funiile cu care este legat. Înaintează greu, se împiedică deseori. Grinda crucii îi rănește umărul tot mai mult, cu fiecare pas. „Cade fără putere, scăpând crucea.” Simeon Cireneul trece pe acolo, îi pun lui crucea pe umeri.

Ajungând la locul de răstignire, începe crucificarea. La desprinderea tunicii de răni „mii de șocuri dureroase se adaugă, sângele curge din nou dar El își domină suferința”. Autorul descrie modul cum se făcea crucificarea în acele timpuri. Îl întind pe spate pe Isus la piciorul stâlpului, (stipes) cu umerii culcați pe grinda ce a purtat-o (patibulum). Lucrează doi. Unul îi întinde pe rând mâinile cu palmele în sus. Cu câte “un cui lung și ascuțit, cu capul de 8 mm”, este ținut pe cruce. „Fața Lui s-a contractat, nervul median a fost atins. E o durere fulgerătoare, care s-a împrăștiat în degete, a străbătut ca o limbă de foc până la umăr

și i-a izbucnit în creier.” Este ridicat și împins până la stâlp. „Grinda este agățată la capul de sus al stâlpului. Spinii îl împiedică să-și odihnească pe lemn, capul”. Îi îndoaie genunchii, cu tălpile pe stâlp, apoi sunt și ele străpunse.

Lui Isus îi este sete. „A refuzat băutura anti-dureroasă din amestec de vin, fiere și pelin”. Lipsa hranei, a apei, sudoarea de sânge din Ghetsimani, hemoragia din pretoriu, drumul până la Golgota, toate chinurile suportate, i-au uscat gâtul. Îi este sete și va spune, iar un soldat, îi întinde pe un buret „oțet amestecat cu apă”. Poate ar fi făcut o „sincopă mortală”. „O refuză, dar ceasul se apropie. Mușchii corpului încep să devină rigizi, crampele se generalizează, e un fenomen ce se numește tetanie... Respirația devine mai scurtă, aproape nu mai poate expira. Fața din palidă devine roșie, apoi vânătă. Ce teribilă durere îi străpunge capul.... Cu efort supraomenesc, el se sprijină pe cuiele care îi străpung picioarele. Mușchii se destind, tetania regresează, respirația devine mai amplă, fața își recapătă culoarea.” De ce a făcut acest efort? A vrut să ne vorbească: „Părinte, iartă-le lor.”

„După câteva clipe corpul coboară și tetania se reinstalează... Ori de câte ori va mai vorbi, va trebui să repete această acțiune, sprijinindu-se pe cuiele din picioare, ca să respire... Fiecare mișcare va transmite mari dureri în mâini.”

În curând se face ora trei. Cerul s-a întunecat și soarele s-a ascuns. Pământul s-a cutremurat. „Isus se luptă mereu”, dar strigă cu putere: „Săvârșitu-sa,” adică totul s-a împlinit, apoi iarăși cu glas tare: „Părinte, în mâinile Tale îmi dau sufletul.” Moare, plecându-și capul! „Fața i s-a înseninat... Corpul a devenit rigid”. Iosif merge să ceară trupul Lui Isus. Un ostaș se apropie „își ridică sulita și o înfige adânc, cu o lovitură oblică în partea dreaptă. A țâșnit un val de sânge și a curs un lichid limpede ca apa. Sângele a curs din auricul și apa din pericard.” Înseamnă că inima Lui iubitoare era „comprimată de acest lichid și avea durerea inimii, strânse ca într-o menghină.”

Isus este luat de pe cruce. Suferința Lui a luat sfârșit. I se scot cuiele și este pregătit pentru înmormântare.

Scriitorul mulțumește Domnului că i-a dat puterea să scrie până la capăt, dar mărturisește că „nu fără lacrimi”. El concluzionează că Isus a dirijat toată Pătımirea Sa, fără să evite nici o tortură.

Isuse, eu parcurgând această carte a doctorului P. Barbet, oprindu-mă din când în când să meditez „nu fără lacrimi”, am perceput suferințele Tale într-o altă dimensiune decât mi le-am imaginat până acum: mult mai dureroase, mai înspăimântătoare, mai umilitoare și dezumanizante. Toate acestea, ca să ne răscumperi pe noi! E prea mult! Doamne, eu....ce trebuie să fac?

Jubileul asociațiilor în Catedrala „Sfântul Nicolae”

Pe 1 martie 2025, în Catedrala „Sfântul Nicolae” din Oradea, a fost sărbătorit Jubileul Asociațiilor din Eparhia noastră. Evenimentul a debutat cu Sfânta Liturghie, prezidată de Preasfinția Sa Virgil Bercea, alături de un sobor de preoți și de părintele arhidiacon Grațian Guiaș.

În cuvântul său de învățătură, ierarhul a salutat participanții din toate asociațiile prezente și i-a îndemnat să se roage pentru sănătatea Sfântului Părinte Papa Francisc.

„Gândurile noastre de astăzi să se îndrepte spre Sfântul Părinte, care se află în spital. Să ne rugăm pentru sănătatea sa. [...] Astăzi aș dori să medităm împreună asupra faptului că Spiritul Sfânt este peste fiecare dintre dumneavoastră. El este cel care ne-a uns, prin taina Sfântului Mir, să binevestim săracilor și ne dă datoria de a-i vindeca pe cei zdrobiți cu inima. De câte ori, în viață, suntem zdrobiți cu inima? De nenumărate ori... Astăzi sunt eu, mâine, poate, va fi altcineva. Fiecare dintre noi este chemat să ajute, să binevestească, să consoleze și să propovăduiască robilor dezrobirea și celor orbi vederea. Dacă transmitem întotdeauna cuvântul Domnului și înțelegem că ne este adresat nouă, cu adevărat putem face aceste lucruri și îi putem ajuta pe cei care sunt «robi ai păcatului».

Acest an jubiliar încercăm să-l trăim împreună, aici, în Catedrală, toate asociațiile, iar, întorcându-vă acasă, puteți, cu adevărat, să vestiți anul plăcut Domnului. Jubileul, care avea loc în Vechiul Testament o dată la 50 de ani, era un an sfânt, în care pământul și omul se odihneau, se trăia din rezervele adunate în acei 50 de ani

de muncă, sclavii erau eliberați, datoriile erau iertate, iar proprietățile erau returnate. În Noul Testament, acest jubileu se împlinește în Isus Cristos, făcut om pentru mântuirea noastră. El ne redă vederea, înțelegerea, bunătatea, împăcarea și odihna sufletească.”

La finalul Sfintei Liturghii, au fost dăruite celor prezenți mărtișoare realizate de către elevii claselor *step-by-step* ale Liceului Greco-Catolic „Iuliu Maniu” prin sprijinul doamnelor învățătoare; preoții au oferit trandafiri tuturor femeilor prezente la Sfânta Liturghie, cu ocazia zilei de 1 martie. Au luat cuvântul: Mirela Filimon, din partea Reuniunii Mariane; pr. Popa Paul, care a prezentat corul de tineri „Enjoy Music”; Alexandru Cristea, din partea *Ziléos* România, care a transmis mesajele tinerilor cu ocazia Jubileului Asociațiilor; și Alin Bădiceanu, din partea AGRU Oradea.

Biroul de Presă EGCO
Cristian CIULEA

„Duminica Iertării” în Parohia Sititelec

Duminica a XXXVI-a după Coborârea Spiritului Sfânt, a Izgonirii lui Adam din Rai, supranumită „Duminica Iertării”, ne-a condus cu pași evlavioși spre intrarea în Postul Sfințelor Paști.

Sfânta Liturghie a fost celebrată în biserica greco-catolică „Sfântul Nicolae” din Sititelec de preoții parohi Torjoc Bogdan și Torjoc Romulus, la care a fost prezentă o parte din comunitatea Seminarului Teologic Greco-Catolic din Oradea, respectiv seminariștii Tomescu Dragoș, Lăpăduș Sergiu, Brîndușe Luca și David Matei. A fost o plăcere să îi avem alături și să îi însoțim prin cânt de-a lungul întregii slujbe, dorind ca această experiență, trăită alături de ei să se repete și pe viitor.

Sfântul și Marele Post să ne întărească trupul, rugăciunea să ne înalțe sufletele spre Dumnezeu, iar faptele bune să ne facă vrednici de jertfa și Învierea Domnului Nostru Isus Cristos.

Andrada JURCĂ

Părintele conf. univ. dr. habil. Alexandru Buzalic a obținut gradul de profesor universitar în Teologie

În data de 31 ianuarie 2025, părintele Alexandru Buzalic a susținut examenul pentru obținerea gradului didactic de profesor universitar în fața comisiei din care au făcut parte pr. prof. univ. dr. Cristian Barta, decanul Facultății de Teologie Greco-Catolică a Universității „Babeș-Bolyai” Cluj-Napoca și președintele comisiei, doamna prof. univ. Corina Zamfir de la Facultatea de Teologie Romano-Catolică din Cluj, pr. prof. univ. dr. Picu-Nelu Ocoleanu de la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Craiova, pr. prof. David Pestroiu și pr. prof. Radu Petru Mureșan, ambii de la Facultatea de Teologie Ortodoxă a Universității din București. După examinarea dosarului de concurs și verificarea îndeplinirii standardelor naționale și a cerințelor suplimentare impuse de Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca, părintele Alexandru Buzalic a susținut prelegerea publică intitulată *Evoluția istorică a concepțiilor eclesiologice*, urmată de o serie de întrebări adresate de membrii comisiei și din public.

Părintele Alexandru Buzalic și-a început formarea spirituală și filosofico-teologică în anul 1990 în cadrul noviciatului și scolasticatului OSBM (Ordinul Sfântul Vasile cel Mare) din Varșovia (Polonia), urmând cursuri la Departamentul Teologic Pontifical din Varșovia, secția Sfântul Ioan Botezătorul (*Papieski Wydział Teologiczny w Warszawie, secja Świątego Jana Chrzcziciela*) și la Institutul Teologic Universitar „Sfântul Ioan Evanghelistul” din Cluj-Napoca. A obținut apoi titlul de licențiat în teologie al Facultății de Teologie Greco-Catolică din Universitatea Babeș-Bolyai (1996), de *Doctor* în teologie dogmatică și fundamentală al Facultății de Teologie Romano-Catolică și Asistență Socială a Universității din București (2002), devenind *Doctor abilitat* la Școala Doctorală „Religie, Cultură, Societate” a Facultății de Teologie Romano-Catolică din Universitatea Babeș-Bolyai Cluj-Napoca (2023).

Din anul 1996 este prezent în Eparhia de Oradea Mare, predând cursurile de specialitate ca titular la Institutul Teologic Universitar (1996-2000), ulterior la Departamentul Oradea al Facultății de Teologie Greco-Catolică din cadrul Universității Babeș-Bolyai. Între 1996 și 2004 a ținut ore de specialitate și la Liceul Teologic Greco-Catolic din Oradea, fiind responsabil cu învățământul pentru Biserica Greco-Catolică pe lângă Ministerul Educației și Cercetării, a fost membru permanent și coordonatorul grupului de lucru „religie greco-catolică” pentru reforma învățământului, participând la proiectarea curriculară și stabilirea conținuturilor învățării, elaborarea subiectelor de specialitate pentru Bacalaureatul național, examenele de titularizare și de grad pentru profesorii de religie, a contribuit la formarea viitorilor profesori prin metodică predării și practica pedagogică, începând redactarea manualelor școlare de specialitate la nivel de liceu, a fost membru în comi-

sii de baccalaureat, etc. A fost hirotonit diacon (1999) și preot (2001) prin punerea mâinilor PSS Virgil Bercea, fiind încardinat în Eparhia de Oradea Mare.

Pe lângă bogata activitate didactică, părintele Alexandru este autorul mai multor lucrări de specialitate și de popularizare a teologiei universitare la edituri de prestigiu din țară (*Propedeutica teologiei. Sinteze de Teologie Greco-catolică* – 2024, *Ekklesia. Din problematica eclesiologiei contemporane* – 2022, *Anthropos. Paradigmele unui model antropologic integral* – 2022, *Anatomia unei crize: 2019-2020. De la mutațiile unei culturi în criză spre Biserica de mâine* – 2020, *Crepusculul civilizațiilor. Metaanaliza spiritualității tranzițiilor culturale* – 2017, *Ghidul creștinului greco-catolic* – 2017, *Migrație și religie* – 2016, *De trinitate. Din problematica teologiei trinitare* – 2010, *Demonologia creștină* – 2010, *Psihologia religiei* – 2010, *Tipicul bisericesc. Studiu asupra Tipicului Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolice* – 2007, *Theos. Despre Dumnezeu* – 2005, *Itinerar spiritual pentru anul liturgic bizantin* – Omilii 2004, *Creștinism sau neopăgânism* – 2002), este traducător din limba germană și italiană a unor tratate de teologie (după Ernst Christoph Suttner și Don Renzo Lavatori), a participat la proiecte de cercetare și conferințe în țară și în străinătate, este autorul a numeroase articole în reviste de specialitate universitare din țară și străinătate.

A primit mai multe distincții care îi recunosc implicarea în activitatea didactică, de cercetare și în pastorație, dintre care enumerăm Premiul Comenius al Universității Babeș-Bolyai (2010), Premiul anual de excelență pentru cercetare al Universității Babeș-Bolyai (2018), Ordinul Eparhial „Fericitul Episcop Valeriu Traian Frențiu” (2022) și Premiul anual de excelență didactică al Universității Babeș-Bolyai (2024).

Lect. univ. dr. **Ionuț Mihai Popescu**
Departamentul Oradea al Facultății de Teologie
Greco-Catolică

Sărbătoarea mamei

A mulțumi lui Dumnezeu pentru mama este cea mai frumoasă jertfă de recunoștință din partea unui copil. Ziua Mamei înseamnă mai mult decât flori și cadouri, înseamnă să spui TE IUBESC, înseamnă să spui MULȚUMESC! Astfel, vineri, 7 martie a.c., copiii de la Centrul afterschool „Sfântul Martin” din Ioaniș și-au sărbătorit MAMA – simbolul jertfei și dăruirii de sine.

Alături de educatoarele lor, copiii au prezentat un program artistic dedicat mamelor, dar bineînțeles că nu au fost uitate bunicile. Într-o atmosferă încărcată de emoție, copiii și-au exprimat și declarat iubirea, mulțumirea și prețuirea lor pentru MAMA, trăind și simțind alături de ele fiecare cântec, mesaj și poezie rostită de ei. Copiii au dăruit mamelor și câte o felicitare sau un buchețel de flori confecționat de ei cu multă dragoste.

Și ca bucuria să fie deplină, copiii împreună cu

mamele, bunicile și surioarele lor s-au așezat la masă, au servit pizza și suc, petrecând astfel un minunat timp de părtășie.

Corina ANDRAȘ
Coordonator centru

8 Martie la „Casa Frențiu”

Pentru că este ziua în care sărbătorim femeile și însemnătatea lor neprețuită în societate, la Centrul rezidențial „Casa Frențiu” am adus primăvara, prin interpretarea extraordinară a solistei Oana Berdie a cântecelor dedicate mamelor din lumea întreagă.

Pr. Ștefan Madarasi a vorbit în deschiderea evenimentului, prezentând interpreta care a adus nostalgie și licăriri de bucurie rezidentelor noastre și dorind rezidentelor centrului o zi și o primăvară senine!

Momentul a fost unul vesel și emoționant, presărat cu îmbrățișări, odată cu gestul părintelui Ștefan Madarasi, părintelui Alexandru Fiț și părintelui Valentin Ilea, de a oferi fiecărei rezidente flori, adresându-le câte o vorbă prin care să însenineze și mai mult atmosfera.

Beneficiarele centrului ne-au mărturisit că este o surpriză peste măsura așteptărilor. Mai mult, rudele unei rezidente care au venit pentru a-și vizita mama au rămas la eveniment, împărtășind aceleași trăiri cu rezidenta noastră.

Ne bucurăm că, odată cu vremea frumoasă și cu temperaturile plăcute, putem renaște în armonie și să ne surprindem rezidenții prin momente deosebite care să devină frumoase amintiri!

Teodora BODA
Asistent social principal

Calea Crucii la Catedrala greco-catolică „Sfântul Nicolae”

În cursul după-amiezii zilei de luni, 10 martie a.c., un grup format din membri ai Asociației Caritas Eparhial Oradea (angajați și voluntari) a participat la Calea Crucii, în Catedrala greco-catolică „Sfântul Nicolae” din Oradea.

Momentul a reunit gânduri și rugăciuni, sub conducerea părintelui Valentin Ilea. A trezit simțiri de recunoștință pentru calea pe care fiecare dintre noi o urmează, dar și empatie cu suferința Mântuitorului datorită Căruia avem astăzi un drum cu obstacole și greutăți care, deși ne par uriașe, devin din ce în ce mai mici pe măsură ce credem din ce în ce mai mult în nemărginita iubire a lui Dumnezeu.

Suntem bucuroși că am putut fi prezenți în această seară la această Cale a Crucii care ne-a oferit, printre altele, și un prilej de reflecție asupra propriului eu!

Teodora BODA

100 de ani de la fondarea revistei eparhiale „Vestitorul”: Jurnaliștii, naratori ai speranței

În acest an, cu ocazia a 100 de ani de la apariția revistei eparhiale „Vestitorul” și a Anului Sfânt 2025, a avut loc în Aula Magna a Seminarului Teologic Greco-Catolic din Oradea o masă rotundă cu jurnaliștii laici la care au participat peste 20 de ziariști, corpondenți radio și tv de la: *Bihoreanul*, *Crișana*, *Observatorul Bihorean*, *Agerpres*, *Oradea24.ro*, *România TV*, *Graiul Sălajului*, *Buletin de Carei*, *Maria TV* și *Radio Maria România*. Acestora li s-au alăturat oaspeți din Cluj-Napoca – de la *Via Cluj TV*, *RFI*, *Transylvania Today*, *UBB Core*, revista „*La Società*”, și jurnalista Paula Rusu din București, de la *Euronews România*. La eveniment au fost prezenți și studenții teologi ai Seminarului Teologic „Sfinții Trei Ierarhi” din Oradea, însoțiți de pr. rector Anton Cioba și profesori de la Departamentul Oradea al Facultății de Teologie Greco-Catolică din cadrul Universității Babeș-Bolyai Cluj-Napoca.

În mijlocul jurnaliștilor s-a aflat Preasfinția Sa Virgil Bercea, episcop greco-catolic de Oradea, care a vorbit celor prezenți despre mesajul Papei Francisc pentru Ziua Comunicațiilor Sociale din acest an, îndemnându-i să trăiască speranța creștină și să răspândească „firmiturile de bine” care fac „lumea mai puțin surdă la strigătul celor din urmă”.

În deschidere, părintele Olimpiu Todorean, redactor coordonator al revistei „Vestitorul” de peste două decenii a prezentat evoluția acestei reviste în cei 100 de ani de la fondare. Prezentate în oglinda timpului publicația, au fost reiterate fragmente din primele numere ale publicației arhivate în format digital de la Biblioteca Central Universitară din Cluj.

Sub egida „Jurnaliștii, naratori ai speranței” inspirat din Jubileul jurnaliștilor de la Roma, a urmat un moment de discuții deschise a celor prezenți care s-a dorit să atingă trei puncte principale: dezarmarea comunicării în contextul actual, speranța ca proiect co-

munitar și semne de speranță în practica jurnalistică. Participanții au avut ocazia să împărtășească propriile experiențe și să reflecteze la provocările actuale ale comunicării precum: impactul noilor tehnologii, viitorul acestora și destinul mijloacelor clasice de comunicare în masă.

Mulțumind tuturor celor prezenți pentru că au răspuns invitației la această inițiativă a Episcopiei Greco-Catolice de Oradea, Preasfințitul Virgil și-a manifestat bucuria de a fi împreună cu prilejul aniversării unui secol de la fondarea revistei „Vestitorul” și speranța ca pe viitor astfel de întâlniri să devină o tradiție:

„Este foarte importantă această continuitate. De data aceasta a fost o introducere, iar dacă într-adevăr dorim binele, dacă avem un gând al speranței, aceasta va rămâne un fir roșu al activității noastre prin: rugăciune, comuniune, prin Domnul Înviat care nouă, creștinilor, ne dă o perspectivă. Atunci când comunicăm nu suntem atât de singuri. Comunicați între dumneavoastră ca jurnaliști, dar atunci când comunicați cu societatea, iar din noianul de știri care creează probleme, teamă și frică, trasați și concluzii care conduc către o speranță, ceea ce faceți devine cu totul deosebit. Este foarte important să știm să mergem împreună, să nu ne facem concurențe neloiale, să ne bucurăm de bucuria unuia și să plângem când celălalt este în necaz, să îi fim aproape. Acest lucru se poate întâmpla inclusiv între jurnaliști. Jurnaliștii pot să transmită speranță, empatizând și solidarizând. În acest sens, este foarte important ca știrile despre ceva bun să aibă același impact ca cele negative. Să fim împreună, indiferent unde ne desfășurăm activitatea, dincolo de convingerile religioase și să trăim comuniunea binelui făcut!”.

Biroul de Presă EGCO
Mihaela CABA-MADARASI

Inaugurarea lucrării de artă sacră „Puiul de înger”

În data de 3 martie 2025, în spatele altarului Catedralei „Sfântul Nicolae” a fost inaugurată opera de artă sacră intitulată „Puiul de înger”, realizată de sculptorul Aurel Vlad. La eveniment au fost prezenți PSS Virgil Bercea, artiști plastici, preoți, profesori, seminariști și elevi ai Liceului Greco-Catolic „Iuliu Maniu”, alături de un număr semnificativ de credincioși și invitați.

Această lucrare de artă sacră, realizată de sculptorul Aurel Vlad în anul 2023, are menirea de a însoți și de a susține credinciosul care se oprește în fața ei în parcursul său spiritual, cu precădere în perioada Postului Mare.

Sculptorul Aurel Vlad are și alte lucrări de artă sacră expuse în diverse locații, precum: „Îngerul meu”, „Joaca cu îngerul”, „Coloana Mariei”, „Izvorul vieții” și „Isus cu vița-de-vie”.

La finalul evenimentului, PSS Virgil Bercea i-a mulțumit sculptorului Aurel Vlad pentru emoția transmisă prin lucrările sale și a amintit despre grupul statuar expus la Sighet:

„M-a impresionat enorm acel grup statuar de la Sighet și am spus că, acolo, în fața lui, putem trăi alături de toți cei care au fost întemnițați și au experimentat frica, foamea și frigul. Mă bucur că, aici, în piața

Catedralei, există un loc de întâlnire. În preajma Crăciunului, seminariștii montează an de an Ieslea. Acum îl avem expus pe «Puiul de înger», care ne va veghea în această perioadă a Postului Mare, ne va ajuta și ne va fi însoțitor. Vă felicit pentru lucrările dumneavoastră și pentru toată emoția pe care o transmiteți.”

Întregul eveniment a fost moderat de doamna Rodica Indig, consilier cultural al Episcopiei Greco-Catolice de Oradea.

La final, cei prezenți s-au putut bucura de interpretarea contratenorului Viktor Iosif a cântecului „Ave Maria”.

Biroul de Presă EGCO
Cristian CIULEA

„Frumusețea Tainei Căsătoriei”

Pe data de 7 martie 2025, în Aula Magna a Seminarului Teologic Greco-Catolic „Sfinții Trei Ierarhi” din Oradea, Don Renzo Bonetti a susținut conferința intitulată „Frumusețea Tainei Căsătoriei”.

La eveniment au fost prezenți PSS Virgil Bercea, pr. vicar Mihai Vătămănelu, preoți, seminariști și invitați.

Don Renzo Bonetti, tradus de părintele vicar pentru familiile din Eparhia de Oradea, Mihai Tegzeș, a reușit să introducă participanții în frumosul mister al Tainei Căsătoriei. El a comparat perechea de soți cu un iconostas viu, creat de Dumnezeu. Chiar dacă toate iconostasele din lume ar fi furate sau distruse, imaginea lui Dumnezeu ar rămâne vie, prezentă în chipul soților.

În cadrul conferinței, Don Renzo a prezentat o carte recent tipărită în Italia de către o profesoară de sociologie a familiei de la Universitatea din Torino, intitulată „Familia naturală nu există”.

„Trăim un timp în care trebuie să conștientizăm că se întâmplă ceva cu adevărat grav. Nu suntem chemați să oferim răspunsuri folosind același limbaj al lumii, așa cum suntem tentați să o facem. Am ajuns în punctul în care familia este descompusă, fără să ne dăm seama că eliminarea familiei și a căsătoriei implică ștergerea lui Dumnezeu din cultura noastră.”

Părintele Bonetti a subliniat că avem nevoie de cupluri care să creadă în profunzimea acestui chip și asemănare a familiei cu Dumnezeu. În esență, este vor-

ba despre descoperirea infinitului ascuns în bărbat și femeie, în soți.

„Să căutăm divinul în toate icoanele pe care le avem în lume este inutil dacă nu putem observa divinul în interiorul relației dintre soț și soție.”

Don Renzo Bonetti a încheiat conferința comparând iubirea dintre soți cu iubirea infinită a lui Dumnezeu, subliniind că, în spatele fiecărei relații sănătoase și bazate pe credință, se află Dumnezeu. El este cel care unește, izvorul iubirii dintre cei doi, sprijinul și fundamentul care trebuie să îi țină împreună.

La finalul conferinței, participanții au fost invitați să ia parte la Liturgia Darurilor Înainte Sfințite, celebrată de pr. rector Anton Cioba în Biserica „Sfântul Gheorghe” a Seminarului Teologic.

Biroul de Presă EGCO
Cristian CIULEA

Întâlnirea Națională a Operatorilor Media Catolici (INOMC)

Oficiul pentru Comunicații Sociale al Arhiepiscopiei Romano-Catolice de București a organizat, în perioada 10-13 martie 2025, Întâlnirea Națională a Operatorilor Media Catolici (INOMC), eveniment care a reunit la Mănăstirea Carmelitană de la Cioffliceni comunicatori din eparhiile și diecezele catolice din România.

La eveniment au participat reprezentanți din Arhiepiscopia Romano-Catolică de București, gazda întâlnirii; din Arhiepiscopia Majoră de Alba Iulia și Făgăraș, din Arhiepiscopia Romano-Catolică de Alba Iulia, din Eparhia Greco-Catolică „Sfântul Vasile cel Mare” de București, din Eparhia Greco-Catolică de Cluj-Gherla, din Dieceza Romano-Catolică de Iași, din Eparhia Greco-Catolică de Lugoj, din Eparhia Greco-Catolică de Oradea, din Dieceza Romano-Catolică de Timișoara, precum și de la Angelus TV, Signis România, ERCIS Media și Asociația Papa Luciani. (...)

Întâlnirea din acest an a avut în centru perspectivele de colaborare interdiecezană și intereparhială și evenimentele majore ale anului: inițiativele Jubileului 2025 și „Anul Cardinal Iuliu Hossu”. Participanții au beneficiat de intervenții ale unor specialiști în comunicare de nivel internațional, precum Dr. Thierry Bonaventura, Responsabil Comunicare al Sinodului Episcopilor, și Pr. Adrian Dancă, Responsabil al Secției Române a Vatican Media. Un alt moment de formare a fost susținut de Pr. Claudiu Bulai (Dieceza Romano-Catolică de Iași) și jurnalista Mihaela Caba-Madarasi (Eparhia Greco-Catolică de Oradea), care au prezentat succint concluziile seminarului „Comunicare și evanghelizare: context, atitudini, experiențe” organizat de Universitatea Pontificală Santa Croce în luna ianuarie a acestui an.

În seara zilei de marți, 11 martie, ÎPS Aurel Percă, Arhiepiscop Mitropolit de București, a dialogat cu participanții despre apostolatul mass-media, încurajându-i în misiunea lor de a transmite speranța prin intermediul mijloacelor de comunicare.

În cadrul întâlnirii, cei prezenți au avut ocazia de a participa la Jubileul Mass-Media în Arhiepiscopia de București, care a avut loc miercuri, 12 martie. Evenimentul a inclus o întâlnire cu tema „Jurnaliștii, naratori ai Speranței” ce a reunit peste 20 de jurnaliști din media națională, participanții la INOMC, realizatori ai Angelus TV și numeroși invitați, în Aula Magna a Facultății de Teologie Romano-Catolică a Universității din București. Întâlnirea, moderată de Pr. Francisc Doboș, Responsabil al Oficiului pentru Evanghelizare și Promovare Umană al ARCB, a abordat provocările comunicării într-un context dominat de conflicte și fake news. Printre vorbitori s-au numărat jurnaliști cunoscuți precum Ana Iorga, Remus Rădulescu, Maria Coman și Diana Brâncuș.

Evenimentul a fost urmat de o celebrare jubiliară și o Sfântă Liturghie solemnă prezidată de ÎPS Aurel Percă în Catedrala „Sfântul Iosif”, la care au concelebrat PS Cornel Damian, Episcop Auxiliar romano-catolic de București, PS Claudiu Pop, Episcop greco-catolic de Cluj-Gherla, și PS Mihai Frățilă, Episcop greco-catolic de București.

„Într-o lume în care informația circulă cu o viteză amețitoare și în care, adesea, zgomotul devine mai puternic decât mesajul, voi, cei care lucrați în domeniul mass-media, aveți o responsabilitate uriașă. Sunteți chemați să fiți nu doar transmițători de știri, ci și constructori ai unei lumi mai bune, ai unei societăți în care adevărul nu este distorsionat, în care demnitatea umană este respectată și în care speranța este promovată. În epoca digitală, unde mesajele pot fi manipulate, unde știrile false pot distorsiona realitatea, este esențial să ne asumăm rolul de promotori ai transparenței și ai corectitudinii, să fiți „multiplicatori ai speranței”. Să ne reînnoim angajamentul de a fi comunicatori ai adevărului, ai iubirii și ai speranței. Să lucrăm astfel încât mijloacele de comunicare să fie un instrument al unității și al vestirii Evangheliei”, a îndemnat ÎPS Aurel Percă în cadrul prediciei.

Întâlnirea a inclus și prezentarea proiectului SIGNIS – Festivalul Filmikon, dedicat promovării valorilor creștine prin intermediul cinematografiei, o seară de film și o vizită la studioul Angelus TV.

Programul s-a încheiat joi, 13 martie, cu o Sfântă Liturghie celebrată de PS Claudiu Pop, episcop greco-catolic de Cluj-Gherla, urmată de o sesiune dedicată proiectelor Anului Iuliu Hossu 2025 și concluziile întâlnirii.

Următoarea Întâlnire Națională a Operatorilor Media Catolici va fi organizată de **Eparhia Greco-Catolică de Oradea, în perioada 12-14 martie 2026.**

Vizită pastorală a părintelui Antoniu Chifor în Parohia Chet

Pe data de 2 martie a.c., în Duminica a XXXVI-a după Rusalii, a „Izgonirii lui Adam din Rai”, membrii Parohiei Greco-Catolice Chet, din Protopopiatul de Marghita, au avut bucuria de a-l avea în mijlocul lor pe părintele Antoniu Chifor, vicar cu preoții și, totodată, protopop al locului. Acesta a celebrat Sfânta Liturghie alături de preotul paroh Gabriel Vana și de un număr frumos de credincioși.

În cuvântul de învățătură, pr. Antoniu a subliniat importanța deosebită a Sfintei Liturghii în viața fiecărui creștin, oferind totodată o tâlcuire etapizată a întregii ceremonii. A început prin a explica pregătirea Sfintelor Daruri, realizată de preot la masa Sfintei Proscomidii, continuând apoi cu interpretarea momentelor din Liturghia Cuvântului și Liturghia Euharistică. Acestea culminează cu minunea pe care Mântuitorul ne-a lăsat-o prezentă până la sfârșitul veacurilor: transformarea pâinii și a vinului din Sfintele Daruri în însuși preacinstul Său Trup și Sânge.

La încheierea Sfintei Liturghii, înainte de ungerea cu ulei sfințit a tuturor celor prezenți și de oferirea de mărtișoare doamnelor și domnișoarelor, pr. Antoniu a transmis salutul și binecuvântarea Preasfântului Virgil. De asemenea, le-a urat tuturor un post binecuvântat, plin de folos și de zidire spirituală.

Mihaela VANA

Premiera concursului de creație literară intitulat „Ferestre către viitorul culturii românești”

În data de 5 martie a.c., la Casa Memorială „Iosif Vulcan” din Holod a avut loc premiera Concursului de creație literară intitulat „Ferestre către viitorul culturii românești”. La eveniment a fost prezent PSS Virgil Bercea, episcopul greco-catolic de Oradea, alături de profesori și elevi de la Liceul Greco-Catolic „Iuliu Maniu” și Liceul „Don Orione” din Oradea.

În deschiderea evenimentului, a luat cuvântul pr. paroh Ioan Florin Tătar, care le-a urat bun venit tuturor celor prezenți și a recitat o frumoasă poezie scrisă de Mariagrazia Roman. A urmat discursul doamnei Ioana Sarca, care a prezentat concursul „Ferestre către viitorul culturii românești”:

„Concursul face parte din calendarul proiectului Pelerini în spațiul cultural românesc, aflat la cea de-a doua ediție. Acesta a fost împărțit în două secțiuni: prima, de poezie pe o temă la alegere, și cea de-a doua, de eseu. Elevii au pus accentul pe importanța culturii naționale prin experiențele personale, culturale, literare și religioase. La final, am avut parte de lucrări deosebite, 53 la număr, cu 28 de elevi premiați.”

A urmat premierea elevilor de către PSS Virgil Bercea, Bianca Fernea, director al Liceului Greco-Catolic „Iuliu Maniu”, și Alexandru Stoica, director al Liceului „Don Orione”.

La finalul premierii, PSS Virgil Bercea a felicitat organizatorii și elevii pentru implicare și a subliniat importanța Casei Memoriale „Iosif Vulcan”:

„Acum știți unde să veniți cu prietenii, cu părinții, cu cei dragi vouă: aici, la casa memorială unde ați fost premiați. Chiar dacă nu toți suntem mari scriitori, este esențial să scrieți poezii și eseuri. Lăsați din prea-plinul inimii voastre generațiilor viitoare, lăsați urme pe hârtie. Efortul pe care l-ați făcut este minunat și de apreciat. Continuați să-l faceți și rămâneți modele pentru colegii voștri, fiindcă sunteți bucuria profesorilor și a părinților. Mă bucur că prinde viață Casa Memorială, iar dacă este plină de voi, tinerii, cu atât mai mult este speranță și viață.”

**Biroul de Presă EGCO
Cristian CIULEA**

Alin CREȚU

Influența rețelelor sociale asupra identității personale. Cum ne schimbă social media percepția despre noi și despre lume?

În era digitală, rețelele sociale au devenit o parte integrantă a vieții cotidiene, redefinind modul în care ne raportăm la noi înșine și la ceilalți. Platformele online nu sunt doar simple mijloace de comunicare, ci și spații care ne modelează identitatea și percepția asupra lumii. Cum ne influențează acestea imaginea de sine și cum le putem gestiona mai bine impactul?

Identitatea personală este un concept dinamic, modelat de interacțiunile sociale și de modul în care ne auto-prezentăm. Pe rețelele sociale, avem posibilitatea de a controla această imagine, alegând cu atenție ce momente și trăsături dorim să evidențiem. „Trăim într-o eră în care validarea socială vine din *like*-uri și comentarii”, afirmă sociologul Erving Goffman. Această realitate poate genera o presiune imensă, determinând utilizatorii să creeze o versiune îmbunătățită a propriei identități, uneori în detrimentul autenticității.

Compararea socială este un fenomen natural, dar rețelele sociale îl amplifică geometric. Expunerea constantă la imagini idealizate poate afecta negativ percepția de sine, ducând la insecurități și scăderea stimei de sine, mai ales în rândul adolescenților. „Social media funcționează ca o vitrină, unde oamenii își expun doar cele mai bune momente. Când ne comparăm realitatea cu această versiune filtrată, putem avea sentimentul că suntem în urmă sau insuficienți”, explică psihologul Jean Twenge. Studiile arată că utilizatorii care reduc timpul petrecut pe rețelele sociale raportează o îmbunătățire a stării de bine și a încrederii în sine, confirmând impactul negativ al comparației constante.

Rețelele sociale nu doar că ne influențează imaginea de sine, ci și modul în care percepem realitatea. Algoritmii acestor platforme ne oferă conținut personalizat, care tinde să ne întărească convingerile pre-existente, creând astfel „bule informaționale”. „Ne confruntăm cu o hiperpersonalizare a informației, care ne limitează expunerea la opinii diverse”, avertizează Zeynep Tufekci, expertă în tehnologie și societate.

Acest fenomen contribuie la polarizare socială și la o înțelegere distorsionată a lumii.

Rețelele sociale pot facilita comunicarea, dar pot afecta și calitatea relațiilor reale. Studiile arată că interacțiunile online nu pot înlocui sub nici o formă conexiunile autentice din viața reală. „Paradoxul este că, deși suntem mai conectați ca oricând, mulți se simt mai singuri”, spune psihologul Sherry Turkle. În loc să întărească relațiile, social media poate duce la superficialitate și la o dependență de validarea digitală.

Utilizarea excesivă a rețelelor sociale este asociată cu creșterea nivelului de anxietate, depresie și stres. Studiile arată că notificările constante, nevoia de validare și comparația socială pot contribui la epuizare emoțională. „Rețelele sociale sunt concepute pentru a capta atenția utilizatorilor cât mai mult timp posibil, dar acest lucru poate avea consecințe negative asupra sănătății psihice”, explică Adam Alter, autorul cărții *Irresistible*.

Pentru a diminua impactul negativ al rețelelor sociale, este esențial să adoptăm o abordare conștientă: utilizarea controlată a timpului petrecut pe social media poate reduce stresul și anxietatea; diversificarea surselor de știri și verificarea acestora ajută la combaterea efectelor bulelor informaționale; postarea unui conținut mai realist și evitarea filtrării excesive pot contribui la o imagine de sine sănătoasă; prioritizarea interacțiunilor față în față ajută la menținerea unor conexiuni autentice; detoxifierea digitală, chiar și pentru scurte perioade, poate avea efecte benefice asupra sănătății mintale.

Rețelele sociale sunt un instrument puternic, care poate influența profund identitatea și percepția noastră despre lume. Deși oferă oportunități de conectare și informare, utilizarea excesivă și necontrolată poate avea efecte negative semnificative. Conștientizarea acestui impact și adoptarea unor strategii de utilizare echilibrată ne pot ajuta să menținem un raport sănătos cu mediul digital, păstrând autenticitatea și bunăstarea emoțională.

Pelerini orădeni la Roma

În perioada 18 – 23 februarie a.c., un grup de credincioși din Oradea însoțiți de pr. Fiț Alexandru și pr. Mirel Demian, au făcut un pelerinaj la Roma, cu prilejul Anului Sfânt 2025. Întâmpinați în mod tradițional de doamna Ana Nuțu, româncă aflată la Roma care îi așteaptă cu cozonac tradițional pe românii care vin din țară, pelerinii au vizitat Cetatea Eternă pe urmele Sfinților Apostoli Petru și Pavel, au trecut Poarta Sfântă a bazilicilor papale din Roma și au participat zilnic la Sfânta Liturghie.

O experiență profund spirituală, trăită împreună, care a coincis cu *Jubileul Diaconilor permanenți*,

desfășurat la Roma în perioada 21-23 februarie a.c.. În cadrul căruia s-a subliniat importanța diaconului în a se angaja să vadă și a-i învăța pe alții să vadă.

Biroul de Presă EGCO

Calea Sfintei Cruci în Parohia Plopiș

În data de 10 martie 2025, părintele vicar cu preoții, Antoniu Chifor, a celebrat alături de pr. paroh, Ioan Șanta și de credincioși, Calea Sfintei Cruci în Parohia „Adormirea Maicii Domnului” din Plopiș.

La finalul rugăciunii, părintele vicar a rostit un scurt cuvânt de învățătură, transmițând celor prezenți comuniunea de rugăciune și salutul ierarhului și a evidențiat importanța celebrării Anului Jubiliar 2025:

„Mă bucur să mă aflu aici împreună cu dumneavoastră, la Plopiș și vă aduc salutul și binecuvântarea Preasfințitului Virgil și comuniunea de rugăciune.

Rugăciunea Căii Crucii este una dintre cele mai frumoase rugăciuni ale bisericii, cu atât mai mult în anul acesta 2025 când întreaga Biserică Catolică celebrează Anul Sfânt Jubiliar, totodată, anul acesta se împlinesc și 1700 de ani de la Conciliu Ecumenic de la Niceea. Acest An Sfânt Jubiliar este pus sub tema speranței și Sfântul Părinte Papa Francisc ne invită să devenim cu toții pelerini ai speranței.

A fi oameni a speranței înseamnă a fi alături de cei care nu mai au speranță, alături de cei deznădăjduți, alături de cei căzuți la pământ. Să-l rugăm pe Mântuitorul ca pe întreaga perioadă a Postului Mare și în acest An Jubiliar 2025 să aducem bucurie și nădejde în mijlocul nostru!”

**Biroul de Presă EGCO
Cristian CIULEA**

Sfințirea picturii în biserica „Sfinții Apostoli Petru și Pavel” - Zalău

În data de 9 martie 2025, Preasfinția Sa Virgil Bercea a oficiat Sfânta Liturghie în Biserica „Sfinții Apostoli Petru și Pavel” din Zalău, unde a fost sfințită și întreaga pictură interioară a lăcașului de cult.

La eveniment au fost prezenți pr. vicar Mihai Vătămănelu, pr. vicar Mihai Tegzeș, pr. protopop Părau Valer, invitatul Don Renzo Bonetti, alături de alți confrăți preoți din Eparhia de Oradea. Răspunsurile la Sfânta Liturghie au fost date de corul „Francisc Hubic”, dirijat de maestrul dr. Radu Mureșan.

În cuvântul de învățătură, Preasfințitul Virgil Bercea a mulțumit celor care au contribuit la realizarea frumoasei picturi din biserică: „Uitându-ne pe pereții interiori ai acestei biserici, observăm frumosul, îl vedem pe Domnul. Frumosul pe care-l vedem aici și acum este o frântură, o mică parte doar din frumosul care este esența bunului Dumnezeu. Dacă ne întoarcem la Sfânta Scriptură, psalmistul ne spune: «Una am cerut de la Domnul, pe aceasta o voi căuta: să locuiesc în casa Domnului în toate zilele vieții mele, ca să văd frumusețea Domnului și să cercetez locașul Lui.» (Psalmul 26, 7-8).

În același timp, privind lucrurile create din jurul nostru, suntem tentați, spontan, să spunem: «Mare ești, Doamne, și minunate sunt lucrurile Tale, și nici un cuvânt nu este de ajuns spre lauda minunilor Tale!»

În Noul Testament, Nata-

nael îl vede pe Isus Cristos, frumusețea totală a frumosului, care este esența și care înseamnă iubire și sacrificiu. Din iubire a pățimit până la moarte pentru mântuirea noastră, ca să ne poarte în Împărăția Cerurilor, unde este frumusețea nesfârșită.”

La Sfânta Liturghie au fost prezente și autorități civile: deputatul Ionel Ciunt, președintele Consiliului Județean Sălaj, Dinu Iancu-Sălăjanu, și subprefectul județului Sălaj, Florin Florian.

Părintele paroh Daniel Berteau a mulțumit, la final, Preasfinției Sale, părinților vicari, părintelui protopop, confrăților preoți, corului „Francisc Hubic” și tuturor credincioșilor pentru această minunată sărbătoare, iar în semn de prețuire și apreciere pentru misiunea din parohie și grija părintească, a primit titlul de stavrofor (purător de cruce pectorală).

**Biroul de Presă EGCO
Cristian CIULEA**

Reculegere spirituală în Parohia din Haieu – Băile „1 Mai”

„Soții să nu își piardă speranța din cauza limitelor lor, dar nici să nu renunțe să caute plinătatea iubirii care le-a fost făgăduită” – o iubire al cărei apogeu va fi pe Cruce, acolo unde Fiul Omului și-a dat viața pentru fiecare dintre noi, revelându-ne ce înseamnă cu adevărat iubirea. Aceasta este doar una dintre ideile exercițiilor spirituale pentru familiile din Parohia Greco-Catolică Haieu-Băile „1 Mai”, care au avut loc în perioada 28 februarie – 1 martie 2025, ca pregătire pentru Postul Mare din acest an.

Alături de familiile acestei parohii, la inițiativă au participat și mai multe familii din Parohia „Sfinții Apostoli Petru și Pavel” din Mediaș, însoțite de pr. Sorin Biriș, precum și două familii tinere din Sebeș (Arhieparchia de Alba-Iulia și Făgăraș). De asemenea, au fost prezenți mai mulți preoți din Eparhia Greco-Catolică de Oradea, printre care pr. protopop Gavril Bumboi, pr. vicar judecătoresc Răzvan Iacob, pr. Romulus Avram, pr. Mirel Demian, pr. Antoniu Suciș și pr. Ioan Fărcaș de la Blaj, dar și pr. Sergiu Soica din Sănnicolau (Eparhia Greco-Catolică de Lugoj). Participanții s-au bucurat, în prima seară, de prezența păstorului locului, Preasfinția Sa Virgil Bercea, care, exprimându-și bucuria organizării unor astfel de inițiative, a binecuvântat familiile și le-a încurajat să fie lumină în societatea de astăzi, având drept modele de credință și cultură figuri emblematică precum Cardinalul Iuliu Hossu, cel pe care îl omagiem în acest an.

Reculegerile spirituale au început cu o *Adorație Euharistică* pe tema iertării, celebrată de pr. Ștefan Madarasi – un moment profund de introspecție personală, pregătit cu dăruire de doamna Diana Mocanu. Aceasta a deschis seria de cateheze susținute de pr. Mihai Tegzeș, vicar cu pastorația familiilor în Eparhia de Oradea. Catehezele, având ca temă „Frumusețea Tainei Căsătoriei”, s-au inspirat din numeroasele publicații ale preotului italian Renzo Bonetti, care va reveni în perioada următoare la Oradea, precum și din Exortarea Apostolică „Amoris Laetitia” a Papei Francisc.

Scopul acestor momente a fost ca soții să înțeleagă mai profund ce reprezintă ei cu adevărat în Biserică și societate, găsind în Taina Căsătoriei un stimulent constant care să-i ajute să trăiască dincolo de propriile limite. Ei au fost invitați să reflecteze la scopul ultim al vieții de familie: acela de a fi icoana vie a lui Dumnezeu pe pământ. În mod special, în perioada Postului Mare, această conștientizare devine mai profundă, pregătirea pentru sărbătoarea Paștelui fiind un prilej de a înțelege

că Dumnezeu Își dă viața pentru fiecare dintre noi.

În cadrul evenimentului a fost inaugurat și Anul „Cardinal Iuliu Hossu” (declarat la nivel național) prin două conferințe susținute de cercetătorul dr. Silviu Sana din Oradea (vineri, 28 februarie a.c.) și de istoricul pr. dr. Sergiu Soica (sâmbătă, 1 martie a.c.).

Prima conferință a evidențiat modul în care Cardinalul Iuliu Hossu este reflectat în presa și arhivele maghiare, reiterând aportul episcopului român-unit la crearea României Mari, întemeiată pe dreptatea lui Dumnezeu și pe credința neamului. „În pofida tuturor presiunilor exercitate după arestarea episcopilor greco-catolici, ei au rămas tot ceea ce au fost” – a subliniat cercetătorul Silviu Sana, evidențiind patru trăsături fundamentale ale Cardinalului: memorialistul, omul dialogului, omul de caracter și apărătorul credinței.

A doua conferință a fost o trecere în revistă a momentelor-cheie din viața episcopului Iuliu Hossu, de la Marea Unire la prigoana trăită împreună cu frații săi în credință și până la domiciliul forțat la Mănăstirea Curtea de Argeș, unde a rămas până la moartea sa în 1970. Pr. dr. Sergiu Soica a reconstituit istoria adevărată, bazată pe documente de arhivă, evidențiind încă o dată demnitatea cu care Cardinalul Iuliu Hossu și Biserica Greco-Catolică au rezistat în fața regimului comunist.

Întâlnirea s-a încheiat cu Sfânta Liturghie celebrată pe 1 martie a.c. în biserica greco-catolică „Nașterea Maicii Domnului” din Haieu – Băile „1 Mai”, urmată de slujba Parastasului, în cinstea celor dragi și a Fericitului Episcop Iuliu Hossu.

Evenimentul a inclus și momente comunitare, precum cinele luate împreună, prânzul festiv de încheiere și dialogurile dintre participanți, care s-au bucurat și de primele semne ale primăverii, simbolizate de zambilele oferite de gazde.

„Ce am aflat și am trăit în aceste zile rămâne în sufletul fiecăruia dintre noi ca o lumină pentru Postul Mare!” – a încheiat pr. Ștefan Madarasi.

Parohia Greco-Catolică Haieu – Băile „1 Mai”

Rugăciunea ecumenică a femeilor din Beiuș

Marți, 11 martie 2025, a avut loc Rugăciunea Ecumenică a Femeilor, organizată în Biserica Reformată din Beiuș de către părintele Csiszér Norbert. Din partea Bisericii Greco-Catolice au participat membri ai Reuniunii Mariane și ai Consiliului Parohial.

În cadrul slujbei ecumenice, două credincioase au recitat Psalmul 139 în limbile maghiară și română, acesta conținând și tema anului 2025: „Te laud pentru că m-ai făcut o făptură atât de minunată!”

Părintele protopop Zima Zorel a fost invitat să adreseze un salut și un cuvânt de învățătură credincioșilor prezenți.

Seara de rugăciune s-a încheiat cu un schimb de cântări religioase între membrii comunităților și cu bi-

necuvântări, urmat de o agapă care a întărit și mai mult bucuria trăirii unității în frumusețea diversității.

Biroul de Presă EGCO

Rugăciunea care ne aduce mai aproape de Dumnezeu și de ceilalți

Perioada Postului Mare, care ne pregătește pentru marea solemnitate a Învierii Domnului, a fost marcată, în Protopopiatul de Marghita, cu un moment de rugăciune și comuniune.

În ziua de miercuri, 5 martie 2025, în parohia „Sfântul Nicolae” din Sărsig, începând cu ora 17.00, s-au adunat în jurul altarului toți părinții parohi ai protopopiatului de Marghita pentru a continua pioasă devoțiune a Căii Sfintei Cruci, care de mai mulți ani se desfășoară alternativ în toate parohiile din protopopiat. Celebrarea a fost prezidată de părintele vicar și protopop, Antoniu Chifor, iar cuvântul de învățătură l-a susținut părintele Liț Demian Gheorghe. Părintele predicator ne-a amintit cât de importantă este iubirea și iertarea pentru mântuirea sufletelor noastre și pentru o mai bună armonie în comunitățile de credință și în societate. Dumnezeu iartă

întotdeauna, mai trebuie și noi să-l urmărim, iertând și primind iertarea prin Sacramentul Mărturisirii!

După binecuvântarea dată de părintele vicar și protopop în semnul Sfintei Cruci, a urmat un scurt moment de comuniune prin care gospodinele din Sărsig și-au arătat recunoștința față de toți aceia care le-au trecut pragul bisericii.

Sora Elisabeta

Vizita pastorală în parohia Delani

Credincioșii Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Dumitru” din localitatea Delani, protopopiatul Beiuș, au avut parte de o vizită pastorală în cea de-a doua duminică din Postul Mare, dedicată Sfântului Grigore Palama. Părintele vicar cu preoții, Antoniu Chifor, a fost prezent în mijlocul comunității, oficiind Sfânta Liturghie alături de părintele paroh Florin-Dumitru Selegan.

În cadrul slujbei, părintele vicar a adresat credincioșilor un cuvânt de învățătură, îndemnându-i să trăiască în unitate creștină și ascultare de Biserică. De asemenea, a subliniat importanța Sfintei Liturghii în viața fiecărui credincios, încurajându-i să participe la Sfintele Sacramente, în special la Sfânta Euharistie.

Un moment special al ceremoniei, după rugăciunea *Amvonului*, a fost binecuvântarea și sfințirea unei icoane a Învierii Domnului, oferită parohiei de o familie de credincioși. Cu această ocazie, părintele Antoniu Chifor i-a mulțumit părintelui Florin-Dumitru

Selegan pentru cei 25 de ani de slujire preotească în parohia Delani, îndemnându-l să continue păstoria cu dragoste și devotament.

La final, părintele vicar a transmis credincioșilor și părintelui paroh salutul, binecuvântarea și dragostea părintească a Preasfinției Sale Virgil Bercea, episcopul greco-catolic de Oradea.

Pr. Florin-Dumitru SELEGAN

Proiecția filmului „Cardinalul”

Cu prilejul Anului „Cardinal Iuliu Hossu”, declarat la nivel național, în trei licee din Oradea este proiectat filmul „Cardinalul” (2019), în prezența regizorului Nicolae Mărgineanu. Evenimentul, organizat de Episcopia Greco-Catolică de Oradea, include și lansarea cărții „Mărturii asupra unui veac zbuciumat” (ediția a III-a, revizuită), apărută în 2024 la Editura Școala Ardeleană din Cluj-Napoca. Au fost aduse în prim-plan figuri remarcabile ale istoriei și culturii românești, care fac parte dintr-o tradiție de excelență intelectuală și spirituală, supraviețuind represiei comuniste datorită credinței și culturii. Discursurile susținute de invitați au subliniat importanța modelelor autentice pentru tinerii de astăzi.

Primul liceu din Oradea care s-a bucurat de această inițiativă a fost Liceul Greco-Catolic „Iuliu Maniu”, unde, marți, 25 februarie a.c., elevii au avut ocazia să pătrundă în viața cardinalului Iuliu Hossu, un exemplu de curaj și demnitate, și să descopere deopotrivă perspectivele unui alt om remarcabil.

Editura a dăruit liceului cartea „Mărturii asupra unui veac zbuciumat”, donație posibilă prin intermediul Fundației „Psiholog Nicolae Mărgineanu”, al cărei motto este „Susținem excelența Școlii Ardelene!”. „Dacă am privi moștenirea Școlii Ardelene ca pe un proiect de țară socio-cultural, așa cum visau membrii săi, poate că societatea de astăzi ar fi mai solidă și nu ar traversa crizele actuale. Trăim o mare criză de lideri, atât în România, cât și în lume. Studiind biografiile acestor mari oameni, am putea învăța să construim ceva solid și viabil, așa cum au făcut ei pentru noi”, a încheiat domnul Vasile Dâncu.

Preasfințitul Virgil Bercea și-a exprimat bucuria realizării acestui eveniment de lansare și de proiecție a filmului „Cardinalul” în școli, evocând importanța existenței modelelor autentice pentru tineri. Aceste modele, prezentate la Oradea de regizorul Nicolae Mărgineanu, au fost Cardinalul Iuliu Hossu, care a suferit pentru credința sa, și Nicolae Mărgineanu, tatăl regizorului, care a îndurat pentru capacitatea sa de a fi un intelectual adevărat.

„Trebuie să deveniți asemenea acestor personalități, să le luați drept modele, alături de Iuliu Maniu, patronul Liceului Greco-Catolic din Oradea. Torționarii au crezut că îi vor birui și îi vor îngenunchea, dar ei au învins. Istoria i-a făcut să dăinuie, iar timpul decantează și scoate în evidență valorile nemuritoare. Este foarte important să vedeți acest film, să citiți cartea și apoi să încercați să urmați aceste exemple. Dacă veți avea modele, veți reuși în tot ceea ce faceți!”

Emoționat și onorat că filmul „Cardinalul” este proiectat la Liceul „Iuliu Maniu”, regizorul Nicolae Mărgineanu a vorbit despre Iuliu Hossu, „o personalitate excepțională, cu un destin excepțional: de la pre-

ot militar în Primul Război Mondial, unde își încuraja soldații în fața unui război care nu era al lor, la făuritor al Marii Uniri, fiind cel căruia i-a revenit onoarea de a citi Proclamația Unirii. A rămas alături de credincioșii săi în Ardealul cedat Ungariei, împărțind statutul lor de oameni marginalizați. Însă cea mai grea încercare a venit după al Doilea Război Mondial, când regimul comunist l-a arestat și închis în închisoarea de la Sighet, supranumită și «Temnița elitelor». Aici erau deținuți făuritorii Unirii, miniștri, academicieni, preoți greco-catolici. Între aceștia, Iuliu Hossu s-a ridicat ca lider spiritual, un ghid moral pentru ceilalți întemnițați. Am dorit ca acest film să spună povestea lui și a fraților săi în suferință. Așa cum spunea cineva: «Comunismul a învins imperii, dar nu a reușit să îngenuncheze o mână de preoți greco-catolici».”

Imediat după proiecția filmului a urmat o sesiune de discuții despre opera cinematografică, moderată de Răzvan Marchiș. Întrebat dacă păstrarea memoriei cardinalului Hossu este relevantă în contextul actual, regizorul Nicolae Mărgineanu a reiterat faptul că „sunt foarte importante modelele autentice, iar momentul pe care cardinalul Iuliu Hossu, devenit cardinal în pectore, îl trăiește alături de confrății săi te face să te simți mult mai român, să ridici fruntea mai sus și să calci mai apăsat. E nevoie de astfel de personalități și, slavă Domnului, țara noastră nu duce lipsă... Din păcate, modelele valoroase sunt încă necunoscute.”

„Zămbetul lui Nicolae Mărgineanu (tatăl), când a ieșit din închisoare, și chipul cardinalului Hossu din ultima scenă a documentarului au în comun credința și cultura. Acestea dau sensul adevărat al libertății...” – a spus, în încheiere, episcopul greco-catolic de Oradea, mulțumind regizorilor Nicolae Mărgineanu și Răzvan Marchiș, domnului Vasile Dâncu pentru cărțile oferite, doamnei director al Liceului Greco-Catolic, prof. Bianca Fernea, care a moderat acest eveniment, doamnei Rodica Indig, consilier cultural EGCO, și tuturor celor care au făcut posibilă această întâlnire.

Evenimentul a continuat miercuri, 26 februarie a.c., la Liceul „Don Orione” și la Colegiul Național „Emanuil Gojdu” din Oradea!

Biroul de Presă EGCO
Mihaela CABA-MADARASI

Platforma digitală „Cardinal Iuliu Hossu”

Episcopia de Cluj-Gherla a lansat oficial pe 1 martie 2025 site-ul: iuliuhossu.ro – o platformă digitală dedicată celebrării Anului „Cardinal Iuliu Hossu”. Evenimentul marchează un pas important în omagierea figurii proeminente a istoriei și spiritualității românești a Arhiepiscopului greco-catolic Iuliu Hossu, Prelat al Bisericii Catolice și Fericit martir care s-a făcut remarcant, prețuit și iubit, atât în societatea timpului său, cât în timpul generațiile ce au urmat, până azi.

Site-ul iuliuhossu.ro asigură accesul facil la o arhivă extinsă de documente, fotografii, articole și materiale video care documentează viața și moștenirea Cardinalului Iuliu Hossu. Conținutul diversificat este menit să servească atât scopurilor de informare, cât și celor educaționale pentru generația tânără.

Publicul larg este invitat să exploreze diversele secțiuni ale site-ului, care includ o biografie detaliată a Cardinalului, proiecte, precum și un calendar deschis ce adună diferite evenimente speciale ce vor fi organizate pe tot parcursul anului 2025. De asemenea, platforma cuprinde o secțiune bogată de resurse – articole, materiale video, și resurse pentru copii și tineri.

Prin această inițiativă, Episcopia de Cluj-Gherla își propune să îmbogățească înțelegerea și aprecierea moștenirii spirituale a Cardinalului Iuliu Hossu, subliniind relevanța continuă a mesajului său în societatea contemporană.

Privind în timp și istorie, Iuliu Hossu poate fi regăsit la începutul secolului trecut, ca elev al Școlilor Blajului și apoi absolvent eminent de studii teologice la Roma. A cunoscut, ca preot militar, atrocitățile războiului în timp ce alina și însoțea spiritual răniții Primei conflagrații mondiale, și îi încuraja: „Va învinge dreptatea!”. Ca tânăr Episcop de Gherla a vestit „împlinirea dreptății”, Marea Unire de la 1918, al cărei act l-a prezentat Regelui Ferdinand, la București, ca membru al delegației investită cu această onorantă misiune.

A fost Păstor și Părinte spiritual al credincioșilor greco-catolici din Eparhia de Gherla, și, din 1930, de Cluj-Gherla, pe care îi vizita neîncetat, cuprinzându-i în „dragostea sufletului său”, fiind, din acest motiv, supranumit „Episcopul Vizitațiilor Canonice”. Și-a apărât Biserica și Neamul cu întreaga sa ființă și voință, ca Senator de drept în Parlamentul României și, mai ales, prin rugăciunea sa puternică, prin împlinirea strălucită a misiunii episcopale.

A salvat și apărât, înfruntând riscuri, mii de evrei transilvăneni amenințați cu deportarea în lagărele naziste. A fost un adevărat „Apostol al unității”, promovând unitatea între creștini și între toți oamenii de bună-voință. Respectat și prețuit ca personalitate a timpului său, din 1945, a fost ales membru de onoare al Academiei Române.

A denunțat deschis, de la început, pericolul re-

prezentat de ideologia de sorginte sovietică ce pătrundea tot mai mult în țară. A răspuns: „Credința noastră este viața noastră” prigonitorilor săi, autorităților comuniste care l-au arestat și apoi, pentru că nu a cedat nici unor presiuni l-au reținut zeci de ani, până la sfârșitul vieții, în detenție și domiciliu obligatoriu. În 1969 a primit prețuirea și admirația Sfântului Părinte, Papa Paul al VI-lea, care i-a transmis vestea ridicării sale la treapta de cardinal (*in pectore*), pe care a primit-o cu recunoștință, dar a ales să rămână „cu turma sa”, deși în țară se afla în domiciliu obligatoriu. Nu a acceptat să plece la Roma.

După moartea Cardinalului Iuliu Hossu, din 1970, amintirea sa și exemplul vieții sale a atins și încurajat nenumărate suflete. A primit „cununa” de martir, împreună cu ceilalți șase Episcopi greco-catolici uciși pentru credință direct de la Sfântul Părinte, Papa Francisc, la 2 iunie 2019, când Pontiful Roman a părăsit Roma pentru a veni la Blaj, pentru a vizita „Biserica Martirilor și Mărturisitorilor” (numită astfel de unul dintre predecesorii săi, Sfântul Papă Ioan Paul al II-lea).

Pentru aceasta invitația de a accesa și cerceta noua platformă digitală, pentru aceasta și afirmația actualului Păstor al Eparhiei de Cluj-Gherla, Preasfinția Sa Claudiu, la deschiderea Anului „Cardinal Iuliu Hossu” (declarat la nivel național) în Eparhia de Cluj-Gherla: „Sfântul Pavel, ne spune: «Aduceți-vă aminte de înaintașii voștri, care v-au grăit vouă cuvântul lui Dumnezeu; priviți cu luare aminte cum și-au încheiat viața și urmați-le credința» (Cf Evr 13,7). Și despre Iuliu Hossu este vorba aici, despre cum și-a trăit viața. Iar felul în care ceea ce a spus, «Credința noastră este viața noastră», a fost exact ceea ce a însoțit fiecare clipă din viața lui, și când era în tronul acesta din Catedrală, și când era într-o temniță în Sighet, sau în alte părți. Aceeași seninătate, aceeași claritate, aceleași principii care nu se negociază niciodată. Cred că Iuliu Hossu, din acest punct de vedere, este extrem de actual.”

Pentru mai multe informații, sunteți invitați să vizitați site: www.iuliuhossu.ro.

Eparhia de Cluj-Gherla